

gastroenteroloji hastalarının tedavisinde en önemli ilaçlar arasında salinim ve metabolizma üzerinde etkili olan ilaçlar bulunmaktadır. İstek hormonu (GH), kreatinin (K), amino asitlerin (AA) gibi çeşitli hormonlarla birlikte gastrin (G) de bu ilaçlarla birlikte kullanılır. Bu ilaçların birlikte kullanıldığı durumlarda etkileri birbirlerine etkileşime girmektedir. Bu etkileşime göre gastrin etkisi daha fazla olmaktadır. Bu etkileşime göre gastrin etkisi daha fazla olmaktadır.

GASTRİN HORMONU, SALINIMI ve METABOLİZMASI

Dr. Ahmet YILDIZ (x)

ÖZET: Yazımızda, bulunduğuımız asrin ilk yıllarda varlığı saptanan gastrin hormonunun yapısı, türleri, kana sekresyon şekli, kaynağı metabolizması ve organizmadan eliminasyonu hakkında bilgi verilmeğe çalışıldı.

GİRİŞ: Varlığı ilk kez 1905 yılında Edkins tarafından düşünülmüş ve bu hormon için "Gastrin" adını kullanmıştır. Aynı araştırcı kediler üzerinde yaptığı çalışmalarla hormonun gastrik andral mukozadan nasıl sekret olduğunu göstermiştir (1,2). Bir yıl sonra Gross Pavlov, hormonun antral mukoza tarafından sekrete edildiğini ikinci kez göstermiştir (3). Daha sonra 1925 de Lvy ve Farrell (4), 1938 de Komarov(5). 1947 de Grossman ve arkadaşları yaptıkları çalışmalarla bunun protein yapısında bir polipeptid hormon olduğunu saptamışlardır (6). Konu ile ilgili sürdürülen diğer çalışmalarla bu hormonun yalnız mide antrumundan değil, diğer bazı gastrointestinal organlar tarafından da değişik ölçüde kana verildiği belirlenmiştir (7).

Komarov(8) ve Uvnas (9) yayınlarında, gastrinin histaminden apayrı bir hormon olduğunu ilk kez vurgulamışlardır. 1963 ve 1964 yıllarında Gregory ve Tracy, tarafından yapılan deneysel çalışmalarla, yetişkin domuz antral mukozasından saf gastrinin izolasyonu başarılarak, bu hormonun gastrik sekrasyonu yönünden bir kaç kez daha güçlü olduğu gösterilmiştir (10,11). Radioimmunoassay tanı yöntemi geliştirilinceye dek, kan gastrin konsantrasyonları, test hayvanlarında uygulanan bazı cerrahi yöntemlerle indirekt olarak değerlendirilmeye çalışılıyordu (1). Radioimmunassay yönteminin geliştirilmesi ile birlikte, gastrin hormonun yapısı, türü, metabolizması ve etkinliği konularında geniş bilgiler elde etme olanağı sağlanmıştır.

YAPISI ve TÜRLERİ: Gregory ve Tracy'nin sürekli çalışmaları ile yetişkin domuz antrumunda moleküler ağırlıkları yaklaşık 2100 olan ve her biri 17 amino asit içeren iki tür heptadekapeptid gastrin elde etmeyi başarmaşılardır (10,11).

x Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Öğ. Üy. Doç. Dr. Ahmet Yıldız

Bunlar gastrin I ve II diye adlandırılmışlardır. Gastrin II, onikinci tyrozininde bir sulfat kökü taşması ile gastrin I den ayıralık gösterir (3), (12,13) (Şekil :1). Bu güne dek gastrin heptadekaapeptidlerinin insan, koyun, inek, köpek ve kedi gibi bir çok canının mide antral bölgesinden elde edilmesi başarılı olmuştur (14).

GASTRİN I : PYR- GLY- PRO - TRP - GLU- GLU- GLU- GLU

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	
GLU -	ALA -	TYR -	GLY -	TRP -	MET-ASP-	PEE -	NH ₂	

GASTRİN II : PYR - GLY - PRO- TPR-- LEU - GLU- GLU- GLU-

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	
GLU -	ALA -	TYR- GLY- TRP- MET- ASP- PHE- NH ₂						

H₂SO₄

Şekil :1- İnsan Gastrin I ve Gastırn II'deki Amino Asid Dizilişi

Gastrin hormonunun kimyasında en önemli gelişim, Yalow ve Berson tarafından raiommunoassay yöntemi yapılan çalışmalarla, kan ve doku gastrinin elde edilişi ile olmuştur (15). Bu yöntem aracılığıyla gastrinin kimyasal yapısı ve özellikleri belirlenebilmiştir. Bu araştırmacılar, sürdürdükleri çalışmalarla molekül ağırlığı yaklaşık 7000 olan ve 34 aminoasid içeren daha büyük gastrin türünü saptayarak, buna "Big Gastrin veya kısaca G-34 adını vermişlerdir (12,16). Zollinger Ellison sendromlu hastalar üzerinde aynı yönteme sürdürülen çalışmalarla, bu hastaların kanlarında %2 düzeylerinde ve yaklaşık 21.000 molekül ağırlıklı çok daha büyük gastrin türü saptanmıştır. Bu gastrin türünde "Big Big Gastrin" veya kısaca "BBG" diye adlandırılmıştır (17,18). Konu ile ilgili diğer bir çalışmada da, Repfeld'in "Component I" adını verdiği daha da büyük molekül yapılı gastrin türü saptanmıştır (19).

Büyük moleküler yapılı bu gastrin türlerinin dışında, 13 amino asit içeren kısaca G-13 diye gösterilen ve "Mini gastrin" adı verilen küçük gastrin türü de belirlenmiştir (14,44).

Lianos ve çalışma arkadaşları (20), 1976'da yayınladıkları yazılarında, her birinin etkinliği, etki süresi ve moleküler ağırlığı farklı olan en az 5 gastrin formunun mevcut olduğunu ve bunların kendi nomenklaturlerine göre;

—Mini gastrin (Mini Gastrin) kısaca G-14

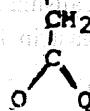
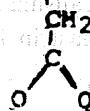
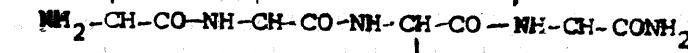
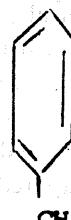
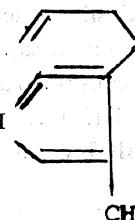
—Küçük gastrin (Little Gastrin) kısaca G-17

—Büyük gastrin (Big gastrin) kısaca G-34

—Daha büyük gastrin (Big Big Gastrin) kısaca BBG

komponent I (Rehfeld's Componend I) kısaca G-I diye adlandırılabilenlerini belirtmişlerdir. Yayınlarında da G-14 diye gösterilen gastrin türünün diğer bir çok yazınlarda 13 amine asitli G-13 diye isimlendirildiği görülmüştür (3,17,21).

Gastrinin fizyolojik olarak esas aktif olan yerinin terminal kök bölümü olduğu çalışmalar sonucu belirlenmiştir (3,22).

Şekil: 2- Gastrinin Fizyolojik olarak Aktif Olan Terminal Bölümü (TRY-MET-ASP-PHE-HN2)

Yapısal formları ve moleküler ağırlıkları farklı olan bu gastrin türlerinin, radioimmunoassay yöntemiyle yapılan çalışmalarla, vücutta yarılanma sürelerinin de farklı olduğu saptanmıştır. Bu süre; G-13 ve G-17 için 3, G-34 için 9 ve BBG için de 90 dakika olduğu belirlenmiştir (3,13,23). Walsh ve arkadaşları yaptıkları başka bir çalışmada, G-34'un yarılanma süresinin 15-16 dakika olduğunu belirtmişlerdir (21).

GASTRİN SALINIMI: Gastrinin, esas olarak gastrik antrum ve daha az olarak ta proksimal duodenumdaki ovaloid G hücreleri tarafından sekrete edildiği yapılan birçok çalışmalarla belirlenmiştir (3,16,17,24). Gastrin sekrete eden bu hücreler ilk kez 1968 yılında Mc Guigan tarafından immunohistolojik yöntemle belirlenmiştir. (25,26). Bu hücreler dar boyunlu, geniş tabanlı ve koyu dansitede granüller içermeleri ile karakterizedirler (13). Elektron mikroskopik incelemelerle, çaplarının 29 mikrondan küçük olduğu, değişik sayıda granül içerdikleri, glandin lumenine doğru villuslarının olduğu saptanmıştır (13,27). Sahip oldukları mikro villusların, hücrenin fonksiyonunda uyarıcı receptor görevi gördükleri belirtilmiştir (27,28,29). Antihuman gastrin aracılığı ile yapılan immuno kimyasal çalışmalarla, bu hücreler içindeki mikro granullerin gastrin içertikleri saptanmıştır (24,30).

Gastrin hücrelerinin, gastrik dağılımları ile ilgili histopatolojik ilk çalışmalar 1975 de fare ve kediler üzerinde yapılmıştır (28). Daha sonra aynı yöndeki ca-

lışmalar insanlar üzerinde sürdürülmüştür (31). Bu çalışmalarla antral alandan korpusa doğru gidildikçe gastrin hücre kitesinde azalma olduğu, antral alan ön ve arka duvarında ise bu hücrelerin humogen bir dağılım gösterdiği saptanmıştır.

İnsan kan gastrinin büyük çoğunluğu, mide antrum mukozası tarafından oluşturulmaktadır (16,32). Bu alandan kaynaklanan gastrinin de yaklaşık % 90'ını G-17 Gastrin türünün oluşturduğu bazı kaynaklarda belirtilmiştir (3,33). Normal şahsin gastrik antral mukozasının her gramında yaklaşık 5 ile 50 mikrogram düzeyinde G-17 gastrin türünün olabileceği Radioimmunoassay çalışmalarla saptanmıştır (23,34). Konu ile ilgili yapılan diğer çalışmalarla, antrumdan kaynaklanan gastrin mikranının yaklaşık: % 20'sini G-13-14, % 62'sini G-17, % 10'unu G-34 ve % 5 den daha az bir bölümün de BBG ve C-I gastrin türünün oluşturduğu raporedilmiştir (20,35).

Mide antrumunun dışında, duodenum ve jejunum mokazası tarafından da gastrin salınımı olduğu gösterilmiştir (21,22,36). Lomsky ve çalışma arkadaşları, yaptıkları İmmunosite şimik çalışmalarla pankreasın Langerhans adacık hücreleri tarafından değişik ölçüde gastrin hormonunun yapılabileceğini öne sürmüştür (1,37), Fakat azda olsa bu düşünceye karşı koyan yayılara rastlanmıştır (38).

Gastrin hormonu konusundaki son çalışmalar; düşük moleküler ağırlıktaki gastrin formlarının öncelikle mide antrumundan, yüksek moleküler ağırlıktaki gastrin formlarının ise, daha çok duodenum ve proksimal jejunum bölgesinden sekrete edildiğini göstermiştir (13,39,40).

Gastrin hormonunun sekrasyonunda ana fizyolojik uyarı, oral yolla alınan gıdadır. Bu üç esas mekanizma ile olmaktadır. Bunlardan birincisi, alınan gıdanın kimyasal özelliğiyile G hücrelerine olan direkt etkisidir (13). İkincisi ağız yoluyla alınan yüksek proteinli gıdaların, amino asitlerin ve glicin'in sağlıklı şahislarda yüksek gastrin sekrasyonuna neden oldukları çalışmalarla saptanmıştır (24,41,42).

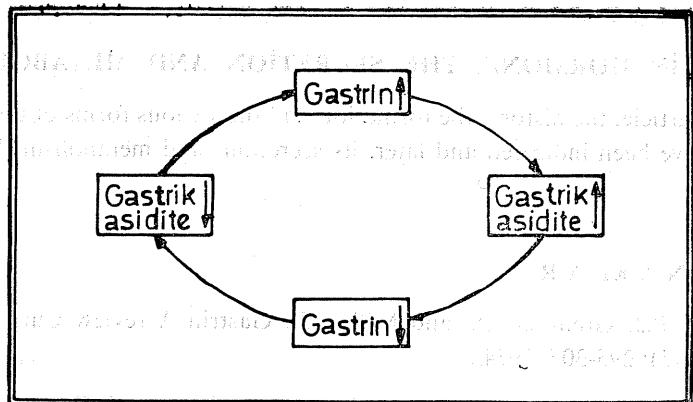
Üçüncü ve son mekanizma ise, alınan gıdanın oluşturduğu vagal uyarı aracılığıyla olmaktadır (36,41).

Dolasındaki kan gastrin düzeyinin şekil 3'de görüldüğü gibi bir feedback inhibisyon mekanizması ile düzenlenmeye olduğu belirtilmiştir (44).

Bu belirtilenlerin dışında, antral gastrin salınımında en güçlü uyarının, antral mukozal alkalinizasyonun olduğu çalışmalarla saptanmıştır (3,13,41).

Feokromasitoma, Zollinger-Ellison ve mide karsinomasi gibi bazı hastalıkların seyrinde de kan gastrin düzeylerinde değişik ölçüde yükselme olabileceği bildirilmiştir (12,41,45,46).

Gastrin sekrasyonunda kandaki ana gastrin uyarıcılarının ise, kalsiyum ve epinefrinin olduğu bir çok araştırıcı tarafından bildirilmiştir (1,3,47,48,49,50).

Şekil : 3- Mide içi PH'si ile mide duvarı gastrin salınımı arasındaki inhibitör Mekanizması

Oral yolla verilen kalsiyumun, damar yoluyla verilenlerden daha etkili olduğu öne sürülmüştür (51).

Son yıllarda bazı anti-enflamatuar ilaçların da gastrin salınımında etkili olabilecekleri bildirilmiştir (52,53,54).

Bu sözü edilen gastrin sekrasyonunu uyarıcı faktörler yanında, gastrin sekrasyonunu azaltan bazı faktör de vardır. Bunların başında, gastrik antral alanın asidifikasyonu gelmektedir (41,55). Gastrin salınımını artıran tüm stimülantların antral asidifikasyonla inhibe edilebilecekleri çalışmalarla belirlenmiştir (3). Mide suyu PH'si 1'e düşürüldüğünde gastrin sekrasyonu hemen hemen duracak ölçüde azalduğu gözlenmiştir (13,18,36).

Wilson ve çalışma arkadaşları, aynı konuda köpekler üzerinde yaptıkları çalışmalarında, yağlı gıdaların da kan gastrin konsantrasyonunu azalttığını saptamışlardır (56).

Son yıllarda Sulpiride ve Lithium Gitrat (Litaray) gibi bazı maddelerin gastrin salınımını azalttıkları belirtilmiştir (57,58). Tiroid medullalar karsinomalarında, kanda artan tirokalsitonin'in de kan gastrin düzeylerinde anlamlı ölçüde azalmaya neden olduğu belirlenmiştir (1,4).

Son yıllarda aynı konuda sunulan bazı kaynaklarda, gastrin sekrasyonunu ve kandaki etkisini azaltan en az dört peptid enzimin varlığı bildirilmiştir (13,17,21). Dolaşımındaki bu gastrin inhibitörlerin; sekretin, Glucagon, Vazoaktif intestinal Peptid (VIP) ve gastrik inhibitör Peptid (GIP) oldukları belirtilmiştir (3,59). Diğer bir çalışmada, beşinci inhibitör olarak kalsitoninden söz edilmektedir (13). Caldora ve çalışma arkadaşlarının 1978'de sundukları başka bir çalışmada, Dopaminin de gastrin salınımını belirgin ölçüde azaltabileceğini belirtmişlerdir (60).

S U M M A R Y

GASTRIN HORMONE, THE SECRETION AND METABOLISM

In this article, the history, the formation and the various forms of the Gastrin hormone have been indicated and later, its secretions and metabolism have been studied.

K A Y N A K L A R

1. Rooney, P.J. Grennan, D., and Millar, J.: Gastrin A review Curr Med. Res Opin, 2 (5): 295-305, 1974.
2. Hayes, J.R., Ardill, J., Kennedy, T.L., and Buchanon, K.D.: A Dual dual role in gastrin release. Gut. 15 (8): 626-9, 1974.
3. Walsh, J.H. , and Grossman, M.I.: Gastrin (First of two parts) N. Engl. J. Med. 292 (25): 1324-34, 1975.
4. Ivy, A.C., and Farrell, J.I.: Contribution to the physiology of gastric secretion, VIII. the Proof of a humoral mechanism A new procedure for the study of gastric physiology. Amer
5. Komarov, S.A.: Gastrin, Proc. Soc exp. Biol. 38: 514, 1938.
6. Grossman, M.I., Robertson, C.R. and Ivy, A.L: Prof of a hormonal mechanism for gastrica sécrétion-the humoral transmission of the distention stimulus. Amer J. Physiol. 153: 2, 1948.
7. Lin, T.M.: Possible relation of gastrin and histamine receptors in gastric hydrochloric acid secretion. Med. Clin N. Amer 58: 6, 1247-69, 1974.
8. Komarov, S.A.: Studies in Gastrin, II Physiological properties of the specific gastric secretagogue of the pyloric mucous membrane. Rev. Can. Biol. 2: 377, 1942.
9. Uvnas, B.: The part played by the pyloric region in the cephalic phase of gastric secretion. Asta. Physiol. Scandy 4: 31, 1942.
10. Gregory, R.A., and Tracy, H.J.: The constitution and properties of two gastrins extracted from hog antral mucosa, Gut, 5: 103, 1964.
11. Grogory, H., Hardy, P.M., Jones, D.S.: Structure of gastrin. Nature 204: 931-33, 1964.
12. Mc Guigan J.E.: Role of gastrin in hypersecretory disorders in man Ann. Rev Med. 25: 233-49, 1974.
13. Ebeid, A.M., and Fischer, J.E.: Gastrin and ulcer Disease. What is known, Surg. Clin. N. Amer. 1249-60, 1976.

14. Stave, R. Braidtzaog, HP.: Immunohistochemical investigation of gastrin producing cells. The distribution of G cells in resected human atomach. Scand. J. Gastroenterology, II: 705-12, 1976.
15. Yalow, R.S., Berson, S.A.: Size and charge distinctions between endogenous human plasma gastrin in peripheral blood and heptadecapeptide gastrins. Gastroenterology, 58: 609-615, 1970.
16. Ketterer, H.: Gastrin. Med. Clin. 68. 1669-72, 1973.
17. Chapman, M.L.: Gastrin, Med. Clin N. Am. 62: 1, 42-45, 1978.
18. McGuigan, J.E.: The radioimmunoassay of gastrin Clinical considerations. JXA 235: 405-6, 1966.
19. Yalow R.S., Berson, ZS.A.: Further studies on the nature of immunoreactive gastrin in human plasma. Gastroenterology, 60: 203-214, 1971.
20. Lianes, O.L., Villar, NH.V., Rayford, P.I., Thompson, J.C.: Patterns of molecular forms of gastrin in antral mucosa and antral serum. Surg. Forum 27: 409-11, 1976.
21. Walsh, J.H.: Circulating gastrin. Annu. Rev Physiol. 37: 81-104, 1975.
22. Gregory, R.A.: Heterogeneity of the gastrins in blood and tissue, Ciba found Symp. 41: 251-65, 1976.
23. Straus, E., Yalow, R.S.: Studies on the distribution and degradation heptadecapeptide, big and big-big gastrins, Castro enterology, 66: 936-43, 1974.
24. Laurence, D.J.R., Stevens, U., Pettelherm, R., Rarcy, D., et al.: Gastrin and Gastrointestinal Disease Br. Med. J.3: 604, 1972.
25. McGuigan, J.E.: Immunochemical studies with synthetic human gastrin. Gastroenterology, 54:1005-11, 1948,
26. Voillemot, N., Potet, F., Mary, J.Y., and Yewin, M.I.M.: Gastrin cell distribution in normal human stomach: and in patients With Zollinger-Ellison Syndrom, Gastroenterology, 75: 61-65, 1976.
27. Creutzfeldt, W., Creutzfeldt, R., and Arnold, R.: Gastrin-producing cells. In choy.W.Y. and Brooks F.F(eds): Endocrinology of the Gut. New Jersey, Charles, B. Inc. Po: 35, 1974.
28. Solcia, E., Vessallo, G., Sompietro, R.: Endocrin cells in the antro-pyloric mucosa of the stomach. Z. Zellforsch Mikrosk Anat., 51: 474-86, 1967.
29. Rubin, W.: A Fine structural characterization of the proliferated cells in atrophic gastric mucosa. Amer. J. Path. 70: 109, 1973.

30. McGuigan, J.E., and Greider, M.H.: Gastroenterology, 60:223, 1971.
31. Creutzfeldt, W., Arnold, R., Creutzfeldt, C.: Mucosal gastrin concentration molecular forms of gastrin, number and ultrastructure of G-Gells in Patients with duodenal ulcer. Gut, 17: 745-64, 1976.
32. Aderson, J.C. Barton, M.A., Gregory, R.A., et al.: Synthesis of gastrin. Nature 204: 933-34, 1964.
33. Greutzfeldt, W., Arnold, R., Creutzfeldt, R.: Gastrin and G Cells in the the antral mucosa of patients with pernicious anemia acromegaly and hyperparathyroidism and in a Zollinger Ellison tumor of the pancreas Eur. J. Clin. Invest., 1: 461, 1971.
34. Zelenkova, J. Gregor, O.: Development of gastrin activity. Scand. J. Gastroenterol, 6; 653-56, 1971..
35. Thompson, J.C., Rayford, P.L., Ramus, N.I.: Patterns of release and uptake of heterogeneous forms of gastrin, Gastrointestinal Hormones. A stin University of Texas Press, P: 125-51, 1975.
36. Hansk, J.: AClinical aspects of gastrin physioogy. Med. Clin. N. Amer, 58: 6, 1217-28, 1974.
37. Welbourn, M.A.: The apud celis of the alimentary tract in health and disease. Med. Cilin. N. Amer. 58, 1359-75, 1974.
38. Kaess, H.: Progress in gastrin research. Leber Magen Darm.t: 115-8, 1972.
39. Berson, S.A., Yaow, R.S.: Uature of immunoreactive gastrin extracted from issues of gastrointestinal tract. Gastroenterology. 60: 215-22, 1971.
40. Wheeler, M.H., Ehattacherjee, S., PIsila, J.V. et al.: Studies on the release of extra-antraj gastrin evidence of vagal inhibition in the dog. World j. Surg. 1: 639-146, 1977.
41. McGuigan, J.E.: Disordens of gastrin secretion Adv. Intern. Med. 19: 175-93, 1977.
42. Singh, M., Webster, P.D., et al.: Neurohormonal control of f pancreatic secretion. Gastroenterology, 74: 294-309, 1978.
43. Debas, H.T., Konturek, S.J., Walsh, J.H.: Proff of phloro oxyhptic reflex stimulation of asid secretion. Gastroenterology 66: 526-1974.
44. Straus, E.: The explosion of gastrointestinal hormonos. Med. Clin. N. Amer. 62: 1, 2u1-36, 1978.
45. McLoughlin, J.C., Hayes, J.R., Buchanan, K.D., and Kelly, J.G.: Role of neural influences in the relense of gastrin, glucagon and secretin during hypoglycae- mia in man. Gut, 19: 632-39, 1978.

46. Hayes, J.R., Ardill, J. Shanks, R.G., and Buchana, K.D.: Effect of catacholamines on gastrin release. *Metabolism*. 27: 16-91, 1978.
47. Brandsborg, O., hchristensen, N., Tovgreen, A.N., Brandsborg, M. , and Rehfeld, J.F.: Increased sensitivity of gastrin release to adrenaline in duodenal ulcer. *Gut*, 19, 202-6, 1978.
48. Jaffe, B.M., Peskin, G.W., and Kaplan, E.L.: Relationship of serum gastrin to parathyroid hormone secretion in sheep, *Metabolism*, 23: 307-10, u74.
49. Oktay, E., Barlas, O., Dinc, İ.: İntravenöz kalsiyum infüzyonu ile husule getirilen hiperkalseminin midenin asit sekresyonu üzerine etkisi. *Cerrahpaşa Tıp Fak. Dergisi*. Cilt: 8, Sayı: 4, S: 169-75, 1977.
50. Harty, R.F., and McGuigan, J.E.: The role of calcium in antral gastrin release: studies with dibutyryl cyclic AMP and Inophore A 23187. *Gastroenterology*, 74: 5, 1045, 1978.
51. Behar, J., Mitchings, M., and Smyth, R.D.: Calcium stimulation of gastrin and gastric acid secretion. Effect of
52. Cartarelli, G., Caldere, R., and Berti, L.: Effect of anti-inflammatory agents on serum gastrin concentrations. *Ann. Rheum Dis.* 360: 97, 1977.
53. Raptis, S., Berger, L., Dollinger, H.C., Fazekas, A.T., and Pfeiffer, E.F.: Hypergastrinemia induced by glucocorticoid and corticotropin treatment in man. *Amer. J. Digest. Dis.* 21: 376-80, 1976.
54. Seino, S., Seino, Y., Matsukura, S., Kurachachi, H., Ikeda, M., Yawata, M., and Immura, H.: Effect of Clucocorticoids on gastrin secretion in man. *Gut*, 19, 10-13, 1978.
55. Piszkiewicz, D.P.: PH-dependent conformational change of gastrin, *Nature*, 248: 241-2, 1974.
56. Wilson, S.D. Go, V.L.W.: Enterogastrone revisited: Inhibition of gastrin release and Inbhition of gastric acid secretion. *Surg. Forum*, 27: 419-21, 1976.
57. Caldara, R., Romussi, M., and Ferrari, C.: Inhibition of gastrin secretion by sulpiride treatment in duodenal ulcer patients. *Gastroenterology*, 74: 221-23, 1978.
58. Lauritsen, K.B. Heltberg, IJ., Hornum, I., and Rehfeld, J.F.: Lithium inhibits basal and food-stimulated gastrin secretion. *Gastroenterology*, 75: 59-60, 1978.
59. Barbezat, G.O., Daniol, M., Bank, S., Grant, B., Vnik, A.: Effect of histamine H-receptor blockade on fasting serum gastrin and fasting gastric acid secretion in the dogs. *Nature*. 249: 666-8, 1974.
60. Caldara, R. Ferari, C., Romussi, M., Biertti, L., Gandini, İ, and Curtarelli, G.: Effect of dopamino infusion gastric and pancreatic secretion and on gastrin release in man. *Gut* 19, 724-28, 1978.